

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОДЛИСТАК РАДИКАЛА РАШКОГ ОКРУГА ОПШТИНСКИХ ОДБОРА:

ГОДИНА VII БРОЈ 79
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

СПС ДЕМОКРАТИЈА

Живот у Краљеву је маја и јуна месеца протекао у знаку штрајкова. Свевраднички бунт ових размера на овом простору није забележен у дугој историји Краљева. Штрајковала је и интелигенција, али боље да није, јер начин на који је то радила, непримеран је ситуацији у којој се налази. Здравствени радници нису имали снаге за штрајк дужи од недељу дана. Исту грешку направише и професори неких средњих школа. И док лекари својим штрајком ништа нису постигли, јер су дозволили да им штрајком руководи Штрајкачки одбор, у којем су људи из Државног синдиката, професори макар обећаше да ће са штрајком наставити почетком школске године. Надајмо се да ће истрајати у својим захтевима, јер су сасвим оправдани.

Но, у Краљеву се озбиљно таласа и у врху СПС-а. По узору на свог председника, Слободана Милошевића, познатог између осталог и по томе што без најаве и објашњења, и консултација са људима из врха своје странке може без икаквих последица да смени све и сваког, као Борисава Јовића, Михајла Марковића, Горана Перчевића, Милорада Вучелића све министре који му нису по вољи итд. и у Краљеву је дошло до неочекиваних смена. Не можемо се отети утиску да се све то урадило да би народ видео да се нешто ради, а наравно, да се народ и уплаши, јер, ово је изборна година. Народу је такође потребно скренути пажњу са великих проблема у које га је та иста партија и увукла. А како и не би, када је пред нама жетва, откуп, најаве нових штрајкова, колапс свих краљевачких предузећа,

најава инфлације, много гладних, лоша политичка клима на Косову и Метохији, најаве масовне сеобе Срба са Косова и Метохије, велики број избеглица, незапослених младих људи, лаж о скидању санкција, статус Радована Караџића и Ратка Младића, и нечасна улога Слободана Милошевића у свему томе, излазак на видело издаје у Дејтону, непринципијелна сарадња са Хашким трибуналом, отварање канцеларије за „надзор и претњу“ Србима у Приштини...

Другим речима, страх се увукао у кости режима, и све што сада ради, ради да застраши и збуни народ.

У те сврхе користи се најнеморалнијим методама којих би се и Гебелс постидео. У ланцу превара, ТВ Србије је ударна песница. Тврдимо да се на ТВ Србије у недељу дана саопшти више лажи, него на другим телевизијама европских држава за неколико година.

Колико су уверљиве „истине“ наше РТС, говоре сви, од деце, до старца. Свима је већ постало огавно емитовање монтираних слика са „успешних“ промоција СПС и ЈУЛ-а. Готово да више нема грађана који прате информативне емисије ТВ Србије.

Нажалост, тако је и у локалним медијима. До пре неколико месеци, ТВ Краљево је важила за најслободнију телевизију локалног нивоа у Србији. Преузимала је информације разних сервиса, извештавала је објективно о активностима свих странака из Рашког округа. Али, декретом неке „умне“ главе из редова СПС-а, неког полтрона и каријеристе, мења се уређивачка политика, и ТВ Краљево постаје

билтен СПС-а. Разлог забране објективног информисања ове ТВ куће, треба тражити у томе што су представници СРС у Краљеву, на ТВ дуелима наносили такве поразе социјалистима, да се о њима дуго причало.

Талас тешко разумљивих промена „ради промена“, заплуснуо је ових дана и Краљево. Промене не би изазвале неко чуђење да су имале неког смисла, или да се овим променама долази до бољих решења за наш град, или да су биле принципијелне.

Смена председника СО, председника ИОСО, секретара СО и директор ТВ Краљево и Ибарских новости, изазвале су различита реаговања у јавности. На поменуте функције постављени су послушнији, а не квалитетнији кадрови. Неистинито је објашњење да се председник СО смењује због тога што је у просторијама СО омогућио учесницима митинга, В. Драшковићу, З. Ђинђићу и В. Пешић, конференцију за штампу, приликом њиховог митинга у Краљеву. Ми у СРС знамо да је та смена заправо сукоб „тврђе“ и „мекше“ струје унутар СПС-а у Краљеву, и да је то задавање завршног ударца кадровима бившег начелника Рашког округа, којег његов партијски друг и исписник не уважава у мери која би била пристојна, а који је на то место дошао управо препоруком свог претходника. И док је обрачун унутар локалних моћника трајао, неке опозиционе странке (СПО и ДС) су преко својих одборника и посланика, покушале да заштите поменуте функционере, директно се уплићући у тај сукоб. Резултат тог уплитања је само убрзана егзекуција. Мишљења смо да нам у том сукобу није било место ни као посматрачима, јер је одлука о њиховој смени договорена знатно раније, а искуства нам говоре, да ако некога хоћемо да спремимо за одстрел, онда је довољно само нешто рећи о њему што би социјалистима звучало афирмативно.

На место смењених функционера дошли су нови људи, мање-више непознати јавности и непотврђени у срединама у којима су радили. Изузетак је секретар СО, познати краљевачки комуниста, „првоборац“ са градске појаце – човек којем је до пензије остало још неколико месеци. Овај „свемогући“ кадар СПС-а, познат и по томе што је пре само месец дана сам себе именовоао за директора „Стотекса“ у својој биографији има све, па и то да је од градске пијаце направио „Капали чаршију“, с том разликом што његову „чаршију“ пречесто обилази

финансијска полиција и отима робу људима са тезги које је он продавао за 1300 дин. по календарској години. Познат је и по томе што је био „мирођија“ у свим кадровским чорбама куваним после рата у Краљеву. Али, какав је да је, за СПС је он прави избор.

Председник СО је лекар по занимању. Познатији је по доживљеном поразу у ТВ дуелу са представником СРС, него као лекар. О томе како ће водити одборнике СО, најбоље сведоче речи једног одборника СПС, који каже: „први пут сам га видео када сам гласао за њега“.

Изабрани функционери су се одмах дали на посао. До нас су допрле информације да су већ посетили неке успешније приватнике у граду. Кажу, траже нам да се учланимо или у СПС, или у ЈУЛ. Некима је већ потпуно онемогућено да раде само зато што су чланови или симпатизери неке опозиционе странке. Ипак, на најжешћем удару су чланови СРС. То због тога што се највише и плаше рада наших активиста.

Јадна је партија која уценама и претњама покушава да сачува или освоји власт. Ово тим пре што се смењеним функционерима спочитава да су били толерантни према опозицији, и да су пуно обећавали. Тачно је да су пуно обећавали, али зар нам и председник Слободан Милошевић није обећавао да ће се на Косово и Метохију вратити 100.000 Срба до краја 1991. год., да „нико неће да нас бије“, да „ово није на продају“, да су страни посматрачи у Републици Српској и Републици Српској Крајини окупатори, да ће СРЈ (по Венсовом плану) бити гарант слободе и мира Србима у Крајини, и да ће и војнички интервенисати уколико их усташе нападно, да је Радован Карайић легитимни представник Срба Републике Српске, да се Косову и Метохији и Војводини никада неће вратити аутономија по уставу из 1974. године да ће се обрачунати са криминалом и ратним профитерством у Србији, да се Устав мора поштовати, да ће национални доходак по глави становника бити 10.000 долара, да се „Србија сагињати неће“...

А шта је од обећања испунио? Ништа!

Због свега што нам је као народу учинио, и он и његова партија морају да оду са власти.

Општински одбор СРС Краљево

ХИЉАДУ ДЕВЕТСТО ДЕВЕДЕСЕТ ПЕТА

Прича почиње једног кобног праскозорја у Сјебињеним Чемеричким државама. Сексас и Минцинија прогласише независност, у смислу сецесије, на брзу брзину донеше нов Устав, са све амандманима, припреман скоро тридесет година, уклонише обележја велике уније и поставише своје...

Смонтана, једина држава одана унији, је на ногама! Свеопшта спонтана узбуна! Они који су избегли обавезу, у смислу спонтаности, привођени су на лице места, путем синдикалних и других народних организација. Разлог није могао бити дебљи: Балванске силе на челу са Сребријом најавиле су скоро признавање Сексаса и Минциније. Ту намеру је обелоданио председник поменуте, иначе пребогате, Сребрије и вођа најјаче партије Ред Генг, Фридоман Милошеус у пригодном говору приликом отварања мултинационалног концерна за серијску производњу васионских бродова, ОУР шасија и цинцилатора у Рипаџтауну. То је у толикој мери узбунило духове у Смонтани да је њихов председник Клинт Билтон, такође и вођа најјаче партије... о чуда, такође Ред Генг... хитно прекинуо годишњи одмор и са Проклетија маунтајн се истога дана вратио у Смонтану да би на независном државном каналу 1 дао историјску изјаву: Сексас и Минцинија могу да се отцепе али са собом не могу да поведу слободарски и праведни смонтански народ који неће пристати да у тим сателит државицама буду национална мањина и да је све то плод међународне завере великих сила са брдобитог Балвана, у првом реду Сребрије и Горочарније, али да се успркос тим познатим и ничим изазваним чињеницама, Смонтана сагињати неће!...

Тхе мало литл морген бре! – гласио је дипломатски одговор Фридомана Милошеуса упућен исто вече дипломатском поштом. Стратешки интереси балванских сила, Сребрије и Горочарније, налагали су хитан план уситњавања територије Сјебињених Чемеричких држава на феуде и по могућству још мање јединице и у том правцу се и дејствовало: инсталиране су марионетске владе у Јајомингу, Мицурију, Пичигену, Калиралафорнији и другим, састављене од проверених демократа са вишегодишњим партијским радом у Ред Генг партији, убачени су ратни инструктори у нове, независне државице око Смонтане, планираног центра зла и стојера будућих негативних појава, у смислу ратних дејстава, купљени су шефови водећих смонтанских опозиционих партија, као и нека независна јавна гласила са све водећим новинарима, који су имали да дејствују у правцу скрнављења и омаловажавања лика и дела Клинта Билтона, омиљеног у смонтанском народу као носиоца „Смонтанског пролећа” и антибљократске револуције.

Премда је много људи, и то оних виђенијих, ангажовано на тој проблематици, премда је силан новац уложен и раздељен на све стране, ипак није све ишло по лоју. Стратешки циљ балванских сила: излазак на Антртик, ради опасности од убрзаног нуклеарног наоружавања Ескимске стране, као и

безусловна контрола доњег тока Сисисипија, где су орвале дивље хорде Бика који чучи и његових индијанских терориста и окупатора, био је у бити угрожен. Напросто, на смонтанској граници је све заустављено. Један од најважнијих разлога је била популарност смонтанског вође Клинта Билтона и његове Ред Генг партије, леве оријентације, а други, не мање важан разлог имао се тражити у несагласности балванских сила, понајвише Фридомана Милошеуса и горочарског калифа Моме Ел до Мог Бљулата, око концепта остваривања поменутог циља, у оквиру Новог Балванског поретка.

Смонтанска пиљевина је тињала неко време а онда је пропустила пламичак и све је букнуло. Армада, већином састављена од Смонтанаца, у намери да спречи насилну и ничим изазвану сецесију и распад Сјебињених Чемеричких држава, у самоодбрани, са земљом сравни Лос Ђаволос, све ти Француско, Клинтон Денвер, Блатимор, Лас Бегаш, Воошинуттон и још пар стотина већих насеља. Али ни балванске силе нису седеле скрушено и чекале Годоа: засуше међународне медије са мржњом и пизмом у правцу великосмонтанске хегемоније и симпатија за праведну борбу преосталих четрдесетак дршавица које су се упустиле у сецесију.

Лопта коначно доби логичан облик коцке. Цео свет се окрену против смонтанског народа и руководства, са акцентом на ове друге, тек мало мање бројније. Монтирани су многобројни ратни злочини на смонтанској страни, а они других војски су такође приписивани њима. Толико је то вешто рађено у супер опремљеним студијима РТВ Сребрије да су се необавештени и неприпремљени са правом питали: Бог те мазо, па ови смонтанци ратују сами против себе! Антисмонтанско расположење, ничим изазвано, постало је правило понашања у кабинетима државника, дипломатским круговима, у редакцијима водећих светских гласила. У тако створеној психози и неизвесности, у тако вешто створеној медијској конфузији балванске силе су пливале као риба у језеру. Већ на самом почетку те медијске кампање они су ојачали своје позиције и тамо где су најслабије стајали. Чак су потпуно овладали Силиконском долином, која им је и била приоритетни, стратешки циљ, јер су ђинђуве од чипова биле главни модни хит на корзоима Лос Лапова, Вепровице сити, Грејт Мокрог Љига, Чибутковице Вилија, и других сребријанских метропола, а такође су чипови били популарни по сребријанским селима, код удавача, уместо превазиђених ђердана од дуката.

Дакле, читав простор Сјебињених Чемеричких држава за врло кратко време постаде попрште ратних сукоба и ратног пожара, осим Смонтане, која се сагињати није хтела. Вешта политика Клинта Билтона и његових следбеника одбијала је тај злосутни ратни вихор од својих граница све до момента када се збио тај немио догађај. Један од 7.982 комада најсавременијих авиона за осматрање типа и марке Ав-ав-акс би оборен над смонтанским небом под мистериозним и нерасветљеним окол-

смонтанских граница. Док су исте експресно ступале на снагу он је сазвао самит лидера Балванских сила: Дрнданије – Сирила Џлајороуа, Мунгос стејта – Ала Изметбегсона, Крвације – Френка Луђмана и друге, у намери да их убеди да се против смонтанског агресора употреби војна сила у смислу авијације и сољења смонтанских градова и села разним гранатама и другим облицима притиска. Није му то пошло за руком јер успркос страшне медијске блокаде до јавности се полако пробијала истина да се у СЧД једни против других боре патолици, мунгоси, лудерани, асишани, мормони, бурбони, јешовани, и да то више није сукоб смонтанског агресора, присталице Уније, против држава које су стекле независност, већ да су се ту поскидале мантије и да су рапиде и кадионице замењене за танијаре и да свако пуца на сваког.

Мада је у самој Смонтани све било под контролом, чак и масовна појава куге, глади и разних епидемија, као последице неправедних, ничим изазваних санкција, ипак је Клинт Билтон био принуђен да се светској заједници обрати за хуманитарну помоћ у виду гаса, по могућству нервног, као и преко потребних лекова: хептанона, либријума, кокацисала, хашишандола и других, али је светска заједница предвођена балванским силама и Фридоманом Милошеусом остала нема на све те апеле. Поучен тим искуством Клинт Билтон се агресивније окренуо смиривању економске ситуације у Смонтани. То није било нимало лако извести, јер успркос пуним рафовима соли, гаса и созгајза, као и леба и уз леба, осиромашен сконтански народ није био ни толико платежно способан. Редови за проју и сурутку били су свакодневна појава. Гужве у градском превозу биле су још свакодневнија појава и производиле су неизбројане инциденте, све стога што су воловске запрете ишле без једног вола, јер није било резервних делоза за јароме и роге, а и за сеном, као погонским горивом, владала је права јагма. Све у свему: сиротиња, очај, беда, крпеж, трпеж, мада се још увек некако добро живело у неким квартовима Београда, главног града устаничке и херојске Смонтане, нарочито на Бабињу маунтајн, елитном делу, где се населио и сам смонтански народни вођа. Народ се батргао у немаштини али за државу се морало обезбедити. И не само за те намене. Морало се наставити са финансирањем праведне и ослободилачке борбе смонтанског народа који је остао у оних четрдесетак државица након сецесије. У ту сврху отворено је безброј приватних банака које су у датом моменту позатваране, са све народним новцем, процветао је шверц, црна берза, трговина опојним и неопојним дрогама, а и трговина оном ствари није била ван контроле. Дошло се до апсурдне ситуације.

Наставиће се...

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел
Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић
Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 "Велика Србија" је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ФЕНОМЕН УСРАНЕ МОТКЕ

Србин је човек питом,
нарави пристојан и кротке,
радо се поведе за митом,
ал' преварен домча се мотке.

Та мотка није копље,
зашиљено са једне стране,
ал' од ње ипак падају к'о снопље,
од те мотке усране.

Кад Србенда мотку у говно умочи,
те капутлијама почне да дели буботке,
када и на цара и краља зна да скочи,
у питању је феномен усране мотке!

Зато мотку без гована,
сниваше Тите и владари сваки,
а тек овај задњи се сети ђаволег плана:
гладан народ нема шта да каки!

Р Ж

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

П Р И С Т У П Н И Ц А

број чланске карте

1. Име и презиме
 2. Име родитеља
 3. Матични број
 4. Место становања
 5. Адреса
 6. Телефон
 7. Општина
 8. Република
 9. Месни одбор
 10. Школска спрема
 11. Запослен у (назив фирме)
 12. Занимање
- Датум учањења:

Својеручни порпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство